No. 90.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 30 Julij.

INGEZONDEN STUKKEN.

Over Volksverlustigingen, — Volksspelen.

(Vervolg van ons vorig.)

De inkomsten der Plaatselijke Commissien, bestaande in de der giften, vaste contributien en de entrée-gelden der ... leden, zouden zijn bestemd:

tot huur of aankoop (voor zoover dit niet door de Gemeente kon worden aangewezen,) van een plein of stuk lands in of nabij de Gemeente; voor afsluiting vatbaar, geschikt tot uitvoering der spelen voor de zomer-vergaderingen bestemd;

tot huur, aankoop of aanbouw van een of meerdere ... zalen geschikt tot opvoering van kleine tooneelstukken, het doen van voorlezingen, het plaatsen ter bezigtiging van schilderijen, prenten, beelden, rariteiten, enz.;

tot het aanschaffen van costumes, decoratien, en het beloonen, aanmoedigen en zich doen oefenen van daartoe geschikt bevondene personen, om bij de volksspelen de voornamere rollen te kunnen vervullen;

tot het bekostigen, zoo noodig, der muzijk of kunstvertooningen, door welke in 't algemeen de spelen zouden kunnen worden afgewisseld, en de aanschaffing van prijzen;

tot het uitreiken, bij ruimte van fonds, eener matige hoeveelheid gezond en smakelijk *bier*, tegen hoogst matig gestelden prijs voor de bezoekers;

tot het beloonen van oppassers, de bestrijding der onvermijdelijke kosten van administratie en voorts hetgeen de Commissien verder voor het doel noodig en nuttig zouden achten.

Door de opgaaf dezer bijzonderheden zal, zoo wij meenen, ons plan zoowel als de uitvoerlijkheid er van, vooral voor meer belangrijke steden en gemeenten, (kleinere konden zich combineren,) reeds meer duidelijk zijn geworden.

Men zal welligt de bedenking opperen, dat er te veel kosten zouden moeten gemaakt worden, om te kunnen hopen dat ... der giften, der contributien en entrée-gelden, (die zeer gering zouden behooren te zijn,) daarvoor toereikend werden bevonden.

Wij hebben grond, om het tegendeel te verwachten, en dit voornamelijk wanneer wij overwegen, hoeveel er jaarlijks door *zeer vele* burgers vrijwillig wordt gecontribueerd tot einden, welke zij niet kunnen ontdekken, in hoever zij werkelijk worden bereikt of door hunne bijdragen krachtdadig bevorderd.

Hier, daarentegen, zou iedereen het effect zijner opoffering regelmatig onder het oog hebben. Hij zou getuige zijn van de volksvreugd, van de nuttige uitspanningen, die hij hielp verschaffen en daarin zelfs persoonlijk kunnen deelen. Hij zou de zekerheid hebben, dat de tegenwoordig zijnde personen altans nu niet hun zuur verdiend geld in beruchte herbergen en kroegen, door zwelgerij en losbandigheid te zoek hielpen; en dat de indrukken die zij er ontvingen voor hunne beschaving, hunne leering, ...ediging, opwekking tot volgende krachtsinspanning en zelfs voor hunne gezondheid niet anders dan heilzaam zullen zijn. Hij zou overtuigd moeten wezen, dat deze ..., deze oplettendheid jegens de arbeidende volksklassen, den geest derzelve moest verbeteren, de tevredenheid met hunnen toestand vermeerderen, dat de onderlinge harmonie tusschen de verschillende standen, de nationaliteit er noodzakelijk door zou moeten worden bevorderd; en zoodoende zou hij zich zeker in geenen deele eene gift naar evenredigheid van zijn vermogens, of jaarlijksche contributie voor dit doel beklagen.

De uitsluiting overigens der personen, door eigene schuld ... tot aan dronkenschap enz. verslaafd, zou ook zijne goede zijde hebben, en ten prikkel kunnen strekken om deze ondeugden, (door het nationale oordeel op die wijze nadrukkelijk als verachtelijk en onteerende verklaard wordende,) te bestrijden en tot betere gewoonten te doen terugkeeren.

Het zou zich ook laten voorzien, dat vrouwen, die nu ... wordende, worden te huis gelaten; dat kinderen, die ... onder elkander in het wild en zonder opzigt rondloopen, naar deze plaatsen van verlustiging van tijd tot tijd zouden worden medegebragt; dáár uitspanning voor geest en ligchaam en tevens heilzame indrukken voor het hart zouden ontvangen.

Ook het vereischte van orde en zindelijkheid, met opzigt tot de kleeding, kon zijne goede zijde hebben. Hoezeer wij, in anderen stand, veeleer het tegenovergestelde gebrek, eene overdrevene mode- en pronkzucht zien heerschen, valt het evenwel niet te ontkennen, dat in den stand, waarvan hier de rede is, bij zeer velen gemis aan genoegzame zorg voor dit onderwerp is op te merken; en dat menige kerkgang wordt nagelaten, ten gevolge van het ondoenlijke, om aldaar eenigzins ordelijk gekleed te kunnen verschijnen.

Wie nu evenwel gezorgd had, ordelijk gekleed de *volksspelen* te kunnen bijwonen, zou zich ook tevens ordelijk in de openbare bijeenkomsten, tot hooger en ernstiger doel bestemd, kunnen vertoonen, en zoo zou dan ook *deze* prikkel heilzaam kunnen gewerkt hebben.

Er zullen welligt nog tegenbedenkingen bestaan, hier door ons niet voorzien; doch men overwege, alvorens aan deze een te groot gewigt toe te kennen, de navolgende vragen:

Heeft het volk, inzonderheid de arbeidende klasse, van tijd tot tijd uitspanningen noodig, tot verpozing van het ligchaam, tot opwekking van den geest, tot scherping van het verstand?

Zoo ja, is er behoorlijk gezorgd, dat de uitspanningen, die het zich verschaft en verschaffen kan, onschuldig, nuttig, doelmatig leerzaam aan de beschaving en tevens aan de ligchaamelijke gezondheid bevorderlijk zijn?

Is alleen het lager onderwijs, blijkens de ondervinding, toereikend, om de beschaving, de kennis, de tevredenheid, de goede zeden, de maatschappelijke en burgerlijke deugden te doen toenemen en verhoogen?

Is het al dan niet voor gewigtig te houden, middelen in werking te brengen, welke, aan het lager onderwijs de hand biedende, tevens zooveel mogelijk paal en perk stellen aan de onmatigheid, de dronkenschap, de losbandigheid en de ruwheid en grofheid in uiterlijke manieren en gedragingen; en dat dit een en ander dàarom bij het nationale gevoel gehaat gemaakt en in zijne afzigtelijkheid en schadelijkheid algemeen worde gekend en verafschuwd?

Is het daarenboven al dan niet noodig, dat de volksgeest worde verlevendigd, het gevoel van nationaliteit opgewekt en de band van vereeniging tusschen de verschillende standen naauwer worde aangetrokken?

Zoo ja, men hechte dan ten minste aan ons plan, ter bereiking dezer oogmerken, het vereischte gewigt, en late zich niet terstond door bedenkingen van eenige zich opdoende moeijelijkheden terug schrikken.

Genoeg is het ons voor 't oogenblik, op deze aangelegenheid de aandacht gevestigd te hebben.

Welligt dat spoedig eene bekwamer pen dan de onze en aan welke meer tijd ter beschikking staat, zich meer ernstig en uitvoerig met dit onderwerp bezig houde; en misschien, dat dan ook eerlang de regering het gewigt van dit onderwerp beseffende, zich hetzelve zal aantrekken en eenige kundige en geachte mannen aanmoedigen, om aan de verwezenlijking van dit denkbeeld de hand te slaan.

Gedenkteeken voor Graaf Gijsbert Karel van Hogendorp.

De *Arnhemsche Courant* en het *Handelsblad* behelsden dezer dagen ieder een artikel, strekkende om een gedenkteeken ter ook eere van den vaderlandslievenden VAN HOGENDORP door zijne landgenooten te doen oprigten.

Dat deze wensch terstond in vele harten binnen Nederland weerklank heeft gevonden, is overbodig te zeggen. De man was te *algemeen* geacht en bemind; zijne pogingen, zijne werken, voor het heil van zijn vaderland, liggen nog te versch in ieders geheugen, en van zijne kunde en doorzigt, zijne vrijzinnige begrippen en regtschapene gevoelens liet hij te schoone proeven achter, om niet met vreugde het voorstel bij de natie te doen ontvangen worden, den edelen man eene hem voegende eerzuil te stichten, de dankbaarheid zijner landgenooten uitdrukkende en aan de nakomelingschap overbrengende.

Ook wij verheugden ons opregtelijk, hetzelve in de voorzegde dagbladen aan te treffen en namen ons voor, aan de bevordering van dat doel ook onze zwakke krachten toe te wijden.

Men schijnt tusschen twee denkbeelden te wijfelen; of namelijk de impulsie om tot de verwezenlijking van het denkbeeld te geraken, uit den boezem der regering dan wel uit dien der natie behoort voort te komen?

Wij willen hieromtrent vrijmoedig onze gedachten zeggen.

Hoogstwenschelijk komt het ons voor, dat het gedenkteeken zoo het tot stand komt, het werk, de uitdrukking van de gedachte *der natie* zij; dat ieder Nederlander gelegenheid erlange, zijn penningske hoe gering ook, bij te dragen; en dit wel in de *eerste* plaats omdat dit de zekerheid geven zal en moet, dat het werkelijk *de natie* is, die zich tot vereering, tot dankbaarheid verpligt gevoelde, en zich van die taak wilde kwijten, hetgeen nog niet zóó zeker zijn zou, zelfs wanneer de vertegenwoordiging eene wet daartoe strekkende, aannam, omdat het te veelmaals is beweerd, dat eene vertegenwoordiging niet door het volk verkozen, niet altijd voorstaat en behartigt, wat het volk wenscht en verlangt.

In de *tweede* plaats zou de natie hierdoor, in zekere mate, eene gelegenheid erlangen, die zij anders *niet* bezit, om uit te drukken, welke beginselen zij, in het belang des vaderlands huldigt en voor hetzelve zoude wenschen te zien toegepast; of het namelijk *die* zijn, door eenen VAN HOGENDORP in lateren tijd voorgestaan, dan wel die, welke men aan eenen VAN MAANEN toekent.

Nog beter zou dit, naar 't ons toeschijnt, uitkomen, kon een der vrienden van laatstgenoemden staatsman goedvinden, gelijktijdig eene inschrijving ten behoeve van een standbeeld voor DEZEN minister te openen, wanneer die voor VAN HOGENDORP zal plaats vinden.

Het getal inschijvers zou dan vermoedelijk zóózeer verschillen, dat daarin een zeer gewigtige wenk voor onzen Koning kon liggen opgesloten.

Ten derde, ware de oprigting van het standbeeld het werk der *regering*, dan zou het, altans nog in de tegenwoordige omstandigheden, den schijn kunnen hebben, als maakte zij eene *satire* op zich zelve; omdat zij, op *die* wijze eenen staatsman vereerende, tevens de deugdelijkheid zijner beginselen zou schijnen te willen huldigen, en daar nu nog altijd door de regering naar geheel *andere* beginselen wordt gehandeld dan die des graven VAN HOGENDORP waren, zoo zou hare houding, in dit geval, tegenover de natie en Europa, al zeer wonderlijk en averegts moeten wezen.

Ook zou het kunnen schijnen, dat mannen die, *by* HOGENDORPS *leven*, zijne inzigten, pogingen en bedoelingen met betrekking tot 's lands belang, dwarsboomden en buiten invloed wisten te houden, niet diegenen behooren te zijn, welken de bijzondere eer toekomt, hem *na zynen dood*, een standbeeld op te rigten, of te bewerken, dat zulks geschiede.

Dàarom zouden *wy* het dan wenschelijk vinden, dat de natie zelve het maar deed.

Eene enkele consideratie is echter bij ons opgekomen, en wij meenen die niet te moeten achterwege houden. Hetzij men den edelen Graaf het standbeeld toewijde, wegens zijne verdiensten als medegrondlegger van ons vernieuwd onafhankelijk volksbestaan, hetzij wegens die als staatsman, als staatkundig schrijver, als onafhankelijk en nuttig werkzaam lid der Staten-Generaal, of als echt en vurig vaderlander; — altijd komt zich daarbij voor onzen geest aan zijne zijde plaatsen de voortreffelijke KEMPER, wien men, in al het opgenoemde, mede geene zeer groote, geene uitblinkende verdiensten zal kunnen ontzeggen. Ja wij moeten zelfs, om regtvaardig te zijn, nog verder gaan en herinneren, dat, indien de jammerlijke tooneelen der Fransche omwenteling den edelen Graaf met eene soort van vrees voor de uitbreiding en versterking van het democratisch beginsel vervuld hebbende, hem eene proeve van grondwet deden voorstellen, waarbij aan het aristocratisch beginsel onevenredige magt en invloed werd

verzekerd, een gebrek waaraan wij zooveel rampen hebben dank te wijten, en hetwelk door den Graaf wordende ingezien, hem in 1830 tot geheel andere besluiten geleid heeft, — daarentegen de voortreffelijke KEMPER, reeds van stonden aan, zich tegen de te groote magt en den te overwegenden invloed, welke men aan eenige weinige oude en aanzienlijke familien bij de grondwet en later bij reglementen toonde te willen verleenen, met kracht heeft verzet en op de heillooze gevolgen er van, met de geschiedenis in de hand, heeft gewezen; willende, dat het volk in de koninklijke oppermagt, en in de beperking van den invloed der aristocratie door deze, eene veilige toevlugt, eene krachtdadige bescherming zou kunnen vinden, gelijk de Vorst, waar 't noodig zijn mogt, in eene evenredige magt en invloed aan het volk op zijne staatkundige belangen toegekend.

De vraag zou dus kunnen ontstaan, uit welk gezigtspunt de voorstellers van het gedenkteeken den edelen Graaf meer bijzonder hebben beschouwd, bij het doen van hun voorstel; en of, indien zulks eens een dergene zijn mogt, boven door ons aangewezen, of wel alle gezamenlijk, niet aan de nagedachtenis van den braven KEMPER onregt zou geschieden, wanneer de natie *hem* daarbij vergat.

Daarna zou het welligt overweging kunnen verdienen, om niet enkel den Graaf VAN HOGENDORP eene gedenkzuil te stichten, maar dit te doen ter eere van het driemanschap, hetwelk zich aan het hoofd stelde toen onze nationale onafhankelijkheid moest herwonnen worden, en het ons daartoe hielp geraken.

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 25 Julij. De bijzondere berigten uit Toulouse loopen tot den 22. Een gedeelte van den gemeenteraad was een officieel bezoek bij den heer *Duval* gaan brengen, maar tot dus verre was er nog geene combinatie voor een stedelijk bestuur vastgesteld, gedurig ontmoet men hieromtrent nieuwe en meerdere bezwaren, en terwijl twee leden der administratie dringend om hun ontslag verzoeken, wil niemand zich tot de nieuwe organisatie laten gebruiken.

Uit de verschillende departementale bladen blijkt overigens vrij duidelijk, dat de wederstand tegen de fiskale maatregelen van den heer *Humann* hoe langs zoo algemeener wordt. Op alle punten van Frankrijk verklaren de gemeente-besturen zich tegen dezelve; dat van Parijs, hetwelk zulks bereids gedaan had, heeft die verklaring, en nog sterker dan de vorige reize, herhaald. Te Metz is er een proclamatie van den maire tegen de aanmatigingen van de agenten van de schatkist aangeplakt; in het gansche rijk is er bijna niet een enkel gemeente-bestuur, hetwelk vrede heeft met de verordende maatregelen en zich niet met de reeds plaats gehad hebbende protesten vereenigt; al de bevolkingen, van den Rijn tot aan de Pyreneën, van de Alpen tot aan de Oceaan, schijnen hieromtrent eenstemmig te denken.

— Niets doet beter zien, hoe men over het algemeen voor Toulouse, en dus *tegen de* vereeniging der troepen aldaar is, dan het volgende: Te Vic-Fezensac trok het bataillon van het 38. reg. door, en verzocht paarden voor de bagage. » *Wilt gy*, zeide men van alle kanten, *naar Bayonne terugkeeren dan kunt gy paarden, wagens, conducteurs, alles wat gy wilt, krygen, maar als gy naar Toulouse trekt willen wy u niets geven.*"

— Men berekent, dat in Parijs meer dan 10,000 kleedermakersknechts zonder werk zijn. De kleedermakerswinkels, die gewoonlijk 40 en 50 knechts hadden, staan bijna ledig.

— Men meldt uit Konstantinopel, dd. 27 Junij: De gezondheid van den jongen Sultan boezemt voortdurend aan zijn hof de grootste bezorgdheid en vrees in. In weerwil der ernstige waarschuwingen zijner geneesheeren brengt hij elken nacht in zijnen harem door, en poogt door middel van opwekkende dranken zijne uitgeputte constitutie te helpen, zoodat hij dagelijks meer in eene volslagene verstomping verzinkt, waarvan hij eindelijk het slagtoffer zal zijn. Wat dit einde nog meer bespoedigd, is, dat hij tevens aan eene gevaarlijke leververharding lijdt.

— In Egypte heerscht de pest op eene vreeselijke wijze; gedurende de laatste maand zijn tusschen de vier en vijfduizend Egyptische soldaten de slagtoffers dezer ziekte geworden.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 26. Julij. HH. MM. de Koning en Koningin worden tegen het einde der aanstaande week, waarschijnlijk donderdag, in deze residentie terug verwacht.

— Ook HH. KK. HH. de Prins en Prinses van Oranje zullen eerlang van de badplaats Ems in de hofstad te rugkeeren.

— Uit Rotterdam verneemt men, dat de heer *l' Abée* inspecteur der registratie aldaar, welke bij het springen van den ketel van de stoomboot Julia gewond werd, aan die wonden is overleden.

— Uit de Helder schrijft men van den 23 dezer: Heden namiddag is van de reede alhier onder het lossen van wederzijdsche saluutschoten, zoo van de batterij Kijkduin als van de oorlogschepen, naar zee gezeild het keizerlijk russische eskader, commandant schout bij nacht *Lutke*, bestaande uit het fregat *Aurora*, aan boord van hetwelk zich Z. Keiz. H. de russische grootvorst *Konstantijn* bevindt, de corvet *Prins van Warschau* en de brik *Cazarski*. Zr. Ms. stoomschepen *Etna* en *Hekla* en de stoomboot *Noord-Holland* hebben het eskader tot buitengaats uitgeleide gedaan.

— De Koning der Belgen is den 23 dezer uit het kamp bij Beverloo, waar hij eene inspectie over ongeveer tienduizend man troepen gehouden had, op het kasteel van Laeken wedergekeerd.

— Er zijn nadere berigten omtrent den laatsten gedempten opstand op Sumatra's Westkust: Met *Batipo* waren verscheidene andere Cottos in opstand, en wel zoodanig, dat het fort de Kock, (hoofdplaats der Padangsche bovenlanden) ingesloten en de hoofd-kommunicatie tot hetzelve, (eene bergkloof op de Sengajanh), was afgesneden, verscheidene posten waren opgeligd en vermoord. De kolonel *Michiels*, civiel-gezaghebber op Sumatra's Westkust, overviel de in opstand zijnde Cottas, bragt de twijfelende tot betere gedachten, en viel, versterkt door hunne hulptroepen, den vijand in zijn land aan, zoodat, na weinige dagen, deze zich zoo ernstig aanziende opstand gedempt en het hoofd *Batipo* in onze magt was. Veel heeft onze krijgsmagt niet verloren, evenwel zijn eenige officieren en onderofficieren gevallen. Een onder-officier der artillerie, welke geblesseerd was, het fort, alwaar men met 50 man een groot getal vijanden had tegen gehouden, bij evacuatie niet willende verlaten, besloot met een paar andere geblesseerden, zich in het kruidmagazijn te retireren en lieten zich bij de nadering van den vijand, met een groot getal derzelven, in de lucht springen.

Het is wel te bejammeren, dat zoo vele wezenlijke heldendaden, hier voorvallende, dikwijls in het vergeetboek geraken.

'S HERTOGENBOSCH, 26. Julij. De regtbank alhier heeft, bij haar vonnis van den 24. dezer, den drukker en uitgever van het *schotschrift* of *pamflet*, de *Vrolyke Postillon*, met name *Frederik Jan Andries van der Linden*, wegens het verkoopen en verspreiden van een artikel, in strijd met de zeden, veroordeeld tot gevangenisstraf van *een jaar*, boete van *f* 400 en in de kosten van het proces.

GRONINGEN, den 26. Julij. Heden namiddag arriveerde Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, met Hoogstdeszelfs gemalin, Prins *Alexander* en de Prinses *Sophia* binnen Grono's wallen. De vorstelijke reizigers zijn met groot gejuich ontvangen geworden en hebben door Hoogstderzelver minzaamheid veler aandacht tot zich getrokken. Wij weten nog niet hoe lang het Koninklijk gezin alhier vertoeven zal. — Heden avond illuminatie, morgen vroeg groote parade, morgen middag van stads wege een diné, daarna harddraverij en morgen avond fraaije vuurwerken.

OOSTBURG, den 28 Julij. In den afgeloopen nacht is een der bijgebouwen van de olie- en blaauwsel-fabrijk van de heer *de Swarte* alhier, door brand geheel vernield. Door de doelmatig aangebragte hulp der stads brandspuiten, onder het Bestuur van den heer *M. Thery* en het ijverig medewerken van het grootste deel der ingezetenen, is echter, onder Gods zegen, het hoofdgebouw, met het woonhuis en verdere gebouwen, gered, zelfs het wagenhuis, dat aan de meesten niet te bewaren scheen, en welks ontvlamming de verwoesting naar de overige gebouwen zoude overgevoerd hebben. De brand was tusschen 10 en 11 ure ontdekt, en eerst met middernacht was men hem volkomen meester. Eene stookplaats, in welke steeds vuur tot het maken van de blaauwsel onderhouden wordt, is, die zich in dat gebouw bevond, is buiten twijfel de oorzaak des ongeluks geweest. Er bevond zich vrij wat olie, blaauwsel en andere voorwerpen van waarde in het gebouw, waarvan echter nog een gedeelte is gered geworden.

De volkomene windstilte en de vochtigheid der belendende gebouwen, door den langdurigen regen, heeft veel bijgebragt om verdere ongelukken te kunnen voorkomen.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 29 Julij. Sedert den 27 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De twee Gebroeders, R. A. Hicks, Marennes, zout; Swan, C. Goodburn, New-York, katoen en rijst; de Rhijn, F. Heijerdahl, Window, houtwaren; Jeannette, J. Dam, Liverpool, klipzout en stukgoederen; Roman, H. A. Hoffener, Cowes, suiker; Henriette Christine, P. Madsen, Skive, haver; Amicitia, J. J. Michaelsen, Batavia, koffij; op gisteren is uit zee, alhier binnengevallen, de Oostenrijksche brik Giovanne Francisco, Guilbovich, Maltha, lijnzaad; dezelve is naar de karantainplaats opgevaren.

Voor Gend bestemd:

Aurum, J. A. Meijer, Husum, raapzaad; Celeritas, H. E. Jongebloed, Gothenburg, houtwaren; die Hoffnung, F. Voss, Riga, houtwaren; Euphrosine, D. Bradhering, Memel, houtwaren; Caroline, J. R. Storm, St. Petersburg, talk.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van de reede naar zee gezeild:

Heinrich Georg, D. H. Dade, Oostzee; Doris, P. Zeplien, Oostzee; Mathilda, H. Smith, St. Petersburg; Navarin, J. F. Dalitz, St. Petersburg, Emma, J. J. Milchau, St. Petersburg; Louise, P. Zeplien, Oostzee; Alexandria, N. Permier, Oostzee; Carolina Amalia, H. Gerloffs, Avontuur; Wilhelm, H. J. Bradhering, Avontuur; Aurora, R. E. Betten, Bergen; Emanuel, J. H. Willjoks, Rostock; Aurora, H. Niemann, Oostzee; Catharina, J. B. Schaffer, Archangel; Betty, J. R. Schwerdt, Oostzee; allen met ballast. St. Antonius, J. P. van Duurendonk, suiker, Bremen; Diana, H. H. Lucht, stukgoederen, Hamburg; The Peace, R. Breckon, schoenen, Cork; Prinses Victoria, T. Jackson, stukgoederen en passagiers, Londen.

Van Gend gezeild:

Emelie, C. F. W. Arnst, ballast, Oostzee; Eleonora, P. Cathuijzer, ballast, Stockholm; Catharina Margaretha, A. F. Behrens, suiker, Hamburg.

MIDDELBURG, den 27 Julij. Heden morgen is van Vere naar zee gezeild het Hanoversch kofschip Martha, kapitein F. B. Harms, van deze stad naar Stettin, met suiker.

ADVERTENTIEN.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.